

CARIERE

VOLUNTARIAT

Într-o vilă cu aer interbelic din centrul Capitalei, un grup de femei asistă la conferința „Mari doamne ale României”, organizată de Fundația Calea Victoriei. Deși e sâmbătă dimineață, iar afară e un soare neverosimil pentru sfârșitul lunii noiembrie, nimeni nu râvnește la un cappuccino pe terasă în locul unei disertații despre Regina Maria și Maria Rosetti prezentate cu răbdare și umor de Silvia Timofte (29 de ani).

„You're great, you should be up there too” - spun încântate la final două englezoaice din public, promițând că data viitoare vor chema cel puțin încă zece prietene. O mare satisfacție, dar și o provocare pentru Silvia, care recunoaște că n-ar ști ce carte de vizită să ofere celor veniți la conferințele sale care tratează subiecte precum istoria machiajului sau moda balurilor interbelice. Economist? Da, dacă luăm în considerare diploma de la Institutul Bancar Român și lunile de practică în bănci. Ceramist? Asta scrie pe diploma de la Wimbledon School of Art. Designer? Cu un click pe site-ul „Gentile Silviei”, o afacere care face profit de trei ani, și această etichetă devine plauzibilă.

Dacă Silvia ar trebui să se descrie, preferă cuvinte precum „voluntar” sau „colaborator”, adică exact activitatea pe care o întreprinde prin conferințe la Fundația Calea Victoriei sau prin cursuri de artă pentru copii la Muzeul Național de Artă al României (MNAR). Silvia strânge idei complexe într-un ambalaj simplu și le livrează celor care n-au timp decât de „fast-food” cultural.

Viața după America

Are origini boierești și a oscilat până acum între banking, ceramică și design. Mona-Silvia Timofte s-a întors din America și încearcă să schimbe puțin Bucureștiul.

DE DIANA-FLORINA COSMIN

La cărat de pietre

Aventura a început pentru Silvia la 16 ani, o vârstă propice marilor descoperiri. A ajuns în SUA cu o bursă de studii la United World College (UWC). Creat la inițiativa lordului englez Montbatten, care considera neînțelegerile la nivel de cultură și tradiții drept principal motiv al războaielor, UWC avea ca scop crearea unui cocktail de culturi și naționalități într-un campus paradisiac din miezul unui canion din New Mexico.

Pe lângă cursuri, programul includea voluntariat pentru școli sau aziluri de bătrâni, dar și sarcini inedite, precum crearea unei grădini experimentale, bazată pe tehnicile agricole ale indienilor Zuni. Acolo a învățat Silvia timp de doi ani. Între cursuri, a cărat pietre, a terasat și a rotit culturi, dar esențială a fost finalitatea. „A rămas ceva în urma mea”, spune acum cu satisfacție: „Nu

contează că n-am numele imprimat pe-o piatră, știu că am schimbat măcar puțin comunitatea în care am trăit”. Ideologia schimbării și-a însușit-o tot la UWC, ai cărui absolvenți urmau de obicei Yale, Harvard sau Princeton, fără a-și pierde din vedere scopul: întoarcerea acasă: „Ni se spunea mereu «Studiați în State, dar trebuie să vă întoarceți în comunitățile voastre și să aplicați ce ați învățat»”.

Asta nu înseamnă să orchestrezi o revoluție, ci mai curând să-ți găsești talentul și să-l împarți cu ceilalți. Indiferent dacă „ceilalți” reprezintă țara, orașul sau doar cartierul în care locuiești. O misiune dificilă pentru Silvia, care și-a luat un „an sabatic” înainte de facultate pentru a-și găsi drumul. Destinul i-a dat un „ghionț” în direcția potrivită când familia sa - în care se întretaie origini moldovenești, grecești și ungurești - a cumpărat casa familiei Malaxa, pe care o doreau

Puzzle profesional

Cariera Monei-Silvia Timofte reprezintă, de fapt, o sumă de experiențe care au ajutat-o să-și descopere adevăratele puncte forte.

„Gentile Silviei”

Design bazat pe pânzeturi care se mai fabrică în România. Pentru a le găsi, a „vânat” toate fabricile de textile, de la București până la Satu Mare.

Ceramică

Și-a ales obiectul de studiu inspirată și de tradițiile românești. „Ignorăm pe nedrept ceramica de Horezu în loc să o modernizăm”.

refăcută în stilul original. Învățând să restaureze mobilier, a reușit să-și satisfacă și apetitul pentru arheologie, pentru că vechea casă ascundea surprize nebănuite, cum ar fi că în tocurile ușilor se aflau plicuri cu numele celor care oferiseră mită familiei Malaxa în schimbul unor favoruri.

Genți sau 2,5 copii?

La întoarcerea în România, în 2002, Silvia a încasat o palmă de la propria-i țară: diplomele obținute în SUA și Marea Britanie nu i-au fost recunoscute: „Alesesem să mă întorc, iar țara mea îmi arăta că n-are nevoie de mine“. Așa a ajuns să-și arunce cât colo schițele și să se înscrie la Institutul Bancar Român, din care a ieșit mai convinsă ca niciodată că de fapt vrea să facă doar artă și design.

Trebuie să-ți accepți adevărata menire, chiar și când ai avut alte planuri pentru viața ta

Așa a demarat „Gențile Silviei“, un business care i-a deschis multe uși și i-a permis să ajungă, în final, la destinația dorită: comunicarea pe teme de artă: „Gențile mi-au dovedit mie și celorlalți că am spirit ludic și că mă pot adapta ușor“.

După bănci, design, ceramică și agricultură indiană, Silvia a înțeles că de fapt adevăratul său talent este cel de a explica oamenilor lucruri complicate într-un mod simplu. Este felul ei de a schimba lumea. Vorbește cu ironie despre standardele sociale: „să-ți faci credit, să te căsătorești și să faci 2,5 copii, cât e media“ și se acceptă așa cum este: „N-o să fiu niciodată vreun star în banking ori vreun mare designer“. Și, chiar dacă sunt zile când urâște Bucureștiul, simte că aici e locul ei. **15**

Bănci

Nu se vede lucrând într-o bancă, dar crede că e bine să studiezi și altceva în afara domeniului tău principal. Îți dă o perspectivă proaspătă asupra lucrurilor.

Muzeul Național de Artă

Singurul loc în care se vede mergând toată viața: „Vreau să fac oamenii să înțeleagă că un muzeu nu e o cămară de vechituri, ci un instrument viu“

Restaurare

Școlile vocaționale sunt ignorate la noi, deși în străinătate unele s-au transformat în facultăți, precum arta tapițeriei sau a bijuteriei.